

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/388/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112243335
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5112243335.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a JUDr. Jany Urbanovej, v právnej veci navrhovateľa: Slovak Telekom, a.s. so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 35 763 469, právne zastúpený JUDr. Oliverom Balážom, advokátom so sídlom v X., Z. XX, proti odporkyni: Z. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom X. XXXX/XX, Z., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie 1.460,26 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 17C/9/2013-68 zo dňa 20. mája 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu Žilina č. k. 17C/9/2013-68 zo dňa 20. mája 2013 vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 1.171,15 Eur titulom náhrady škody návrh navrhovateľa zamietol, ako aj vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zaviazal odporkyňu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 289,11 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 289,11 Eur od 12. 04. 2010 až do zaplatenia z titulu nezaplatených faktúr, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 1.171,15 Eur titulom náhrady škody návrh navrhovateľa zamietol. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že účastníci konania uzatvorili dňa 20. 11. 2008 Zmluvu o pripojení - služba rýchly internet č. 3060623, na základe ktorej si odporkyňa dohodla balík služieb (cena služby 19,88 Eur bez DPH/mesačne), zľavnené koncové zariadenie zn. LEADTEK EXPRESSCARD za 16,27 Eur a zaviazala sa zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 36 mesiacov. Dňa 13. 12. 2008 účastníci ďalej uzatvorili Zmluvu o pripojení č. 3104636, na základe ktorej bola odporkyni poskytnutá užívateľská SIM karta a dňa 01. 12. 2009 Dodatok, na základe ktorého si odporkyňa dohodla balík služieb, s cenou služieb 16,798 Eur, ktorý obsahoval aj zľavnený mobilný telefón zn. LG KP500 za 1,00 Eur. Odporkyňa sa zaviazala zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 36, resp. 26 mesiacov. Nesporne bolo v konaní preukázané, že odporkyňa nezaplatila navrhovateľovi cenu poskytnutých služieb podľa Zmluvy č. 3060623 a č. 3104636, podľa predložených faktúr za obdobie od novembra 2009 do februára 2010. S poukazom na uvedené prvostupňový súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie ceny poskytnutých, ale nezaplatených služieb v celkovej sume 289,11 Eur. Súd nepodrobil súdnej kontrole cenu služieb, pretože cena bola jasne a zrozumiteľne dohodnutá a nebol dôvod o správnosti výpočtu predloženým navrhovateľom pochybovať. V prejednávanej veci však predmetom konania bolo nielen zaplatenie ceny služieb, ale aj zaplatenie náhrady škody vo výške 1.171,55 Eur.

Náhrady škody sa navrhovateľ domáhal z dôvodu porušenia povinnosti odporkyne zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti na základe uzatvorenej zmluvy o pripojení (po dobu 36 mesiacov v Zmysle zmluvy č. 3060623 a 26 mesiacov v zmysle Zmluvy č. 3104636). Skutkovo vymedzený nárok navrhovateľom prvostupňový súd posúdil podľa ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Po vykonanom dokazovaní prvostupňový súd konštatoval, že zo strany navrhovateľa nebolo preukázané splnenie prvého predpokladu pre vznik náhrady škody, a to protiprávne konanie odporkyne, že v zmluvnom vzťahu nezotrvala po dobu viazanosti a tiež nebol preukázaný spôsob ukončenia zmluvy o pripojení. Samotné oznámenie navrhovateľa v predsporovej výzve, že v prípade, ak uvedené dlžné sumy odporkyňa neuhradí, týmto listom s účinkami odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty poskytnutej na úhradu už splatnej pohľadávky odstupuje od zmluvy, nemožno považovať za platné odstúpenie od zmluvy. Nebolo totiž preukázané, že tento prejav vôle navrhovateľa osobe, ktorej bol určený, bol i riadne doručený. Ako ďalší dôvod pre zamietnutie návrhu navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 1.171,15 Eur prvostupňový súd uviedol, že navrhovateľovi nevznikla tvrdená škoda, ako rozdiel medzi predajnou cenou telekomunikačného zariadenia a poskytnutou zľavou, t. j. jeho akciovou cenou. Vyslovil názor, že za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa predáva telekomunikačné zariadenia za nižšiu ako skutočnú cenu a táto škoda nie je následkom ním tvrdeného protiprávneho úkonu, ale výsledkom zmluvného konsenzu zúčastnených strán navrhovateľa a odporcu. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparaovaný prehodením jeho rozhodnutia, ak sa nenaplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporkyňou vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za telekomunikačné zariadenie obdržal dojednanú kúpnu cenu. Pokiaľ ide o navrhovateľom tvrdený výpadok tržieb tým, že odporkyňa porušila svoju zmluvnú povinnosť dodržania doby viazanosti, vychádzajúc už z vyššie uvedeného, navrhovateľ nepreukázal, že odporkyňa v zmluvnom vzťahu nezotrvala po dobu viazanosti, a teda tvrdenie, že došlo k výpadku tržieb nedodržaním dojednanej doby, počas ktorej mala odporkyňa využívať služby, je nedôvodné. V prejednávanej veci dôkazné bremeno zaťažovalo navrhovateľa a keďže toto, pokiaľ sa týka uplatňovanej náhrady škody, neunesol, súd jeho návrh čiastočne zamietol. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O. s. p., vychádzajúc z toho, že obaja účastníci mali vo veci úspech len čiastočný. Čistý úspech odporkyne predstavoval 60%, avšak tento účastník si náhradu trov neuplatnil, pričom ani z obsahu spisu mu trovy nevyplývali. Preto mu ich náhradu prvostupňový súd ani nepriznal.

Proti vyššie uvedenému rozsudku, čo do výroku o zamietnutí návrhu v časti o zaplatenie sumy 1.171,15 Eur podal navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil tak, že jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie. Prvostupňovému súdu vytýkal, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež nesprávne právne posúdenie veci. Mal za to, že v prejednávanom prípade boli kumulatívne splnené všetky predpoklady tzv. všeobecnej zodpovednosti za škodu. V tomto smere v ďalších podrobnostiach poukázal na to, že odporkyňa nezaplatila riadne a včas cenu poskytnutých služieb, a preto v dôsledku takéhoto protiprávneho konania bol navrhovateľ nútený odstúpiť od zmlúv o pripojení. Odporkyňa teda v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom nezotrvala po tú dobu viazanosti, na akú sa zaviazala. Čo sa týka ďalšieho predpokladu zodpovednosti za škodu, a síce vzniku, resp. existencie škody, túto navrhovateľ preukázal vo výške rozdielu bežnej ceny vyplývajúcej z cenníkov mobilných zariadení za mobilné zariadenie, ktoré odporkyňa dostala za zníženú cenu za predpokladu, ak by zotrvala v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom po dobu 36, resp. 26 mesiacov a uhrádzala by mesačné paušálne poplatky. Obdobne to isté platí k mesačným paušálom, ktoré by odporkyňa platila, ak by zotrvala v zmluvnom vzťahu. Navrhovateľ v prípade jej riadneho trvania dôvodne očakával zväčšenie svojho majetku, ku ktorému však nedošlo v dôsledku protiprávneho konania odporkyne. Príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou videl navrhovateľ v tom, že pokiaľ by odporkyňa včas a riadne uhrádzala platby za poskytnuté služby, nebol by navrhovateľ nútený ukončiť zmluvný vzťah založený zmluvami o pripojení. Odporkyňa však neuhrádzala dohodnuté paušálne poplatky, preto bol navrhovateľ nútený ukončiť tento zmluvný vzťah. Čo sa týka posledného zodpovednostného predpokladu, a to zavinenia, pravdou je, že rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného zariadenia je výsledkom zmluvného konsenzu účastníkov, avšak zároveň výsledkom ich zmluvného konsenzu je aj povinnosť odporkyne zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti dojednanej v zmluvách o pripojení, resp. v dodatkoch. Je pritom všeobecne známe, že mobilní operátori poskytujú pri uzatváraní zmlúv o pripojení mobilné zariadenie za výrazne nízku cenu, nerobia tak však zo svojej dobrej vôle, ale očakávajú od druhej zmluvnej strany určitú protihodnotu, a to splnenie záväzku

- byť viazaný v zmluvnom vzťahu založenom zmluvou o pripojení po dobu dojednanej doby viazanosti a po túto dobu využívať služby mobilného operátora. Ušlý zisk sa prejavuje stratou očakávaného výnosu navrhovateľa, ktorý by bol dosiahol, nebyť protiprávneho konania škodcu (viď napríklad rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 9Co/31/2012 zo dňa 19. 03. 2013). Navrhovateľ (poškodený) očakával vzhľadom na pravidelný beh vecí, že dôjde počas obdobia 36, resp. 26 mesiacov k zväčšeniu jeho majetkových hodnôt, minimálne o 19,88 Eur resp. 16,798 Eur za každý mesiac doby viazanosti. A hoci sa sám navrhovateľ rozhodol ukončiť zmluvný vzťah odstúpením od zmluvy, bol k tomuto kroku nútený protiprávnym konaním odporkyne (škodcu). Navrhovateľovi tak vznikol nárok na zaplatenie ušlého zisku vo výške 820,63 Eur vzhľadom na to, že pri uzatváraní zmluvy o pripojení, resp. dodatku očakával, že sa jeho majetok po dobu 36, resp. 26 mesiacov, každý mesiac zväčší minimálne o cenu mesačného paušálneho poplatku za dojednaný program služieb a odporkyňa si bude aj riadne plniť túto povinnosť, na ktorú sa pri uzatváraní zmluvy o pripojení, resp. dodatku zaviazala. Pokiaľ ide o doručenie pokusu o zmier, z ktorého vyplýva aj odstúpenie navrhovateľa od zmluvy, táto listina sa doručila odporkyni na poslednú známu adresu, ktorú mal navrhovateľ k dispozícii a ktorú mu odporkyňa poskytla. V prípade, že odporkyňa zmenila adresu svojho pobytu, bola povinná túto skutočnosť navrhovateľovi oznámiť, ktorý by jej následne doručil listinu na ňou zmenenú adresu. Ak odporkyňa zmenu adresy svojho pobytu neoznámí, navrhovateľ predpokladá, že sa odporkyňa zdržuje na ňou naposledy uvedenej adrese, a tak mal aj za to, že ním odoslané listiny na túto adresu boli odporkyni doručené a dostali sa k jej osobe. Podľa článku 16, bod 16.6 Všeobecných podmienok s účinnosťou od 01. 08. 2009, článok 14, bod 4.5 s účinnosťou od 01. 02. 2009, listina oznámená na ktorúkoľvek adresu uvedenú účastníkom v zmluve sa považuje za doručeníu do dispozičnej sféry účastníka. Taktiež podľa článku 5, bod 5.2 písm. b/, d/ Všeobecných podmienok s účinnosťou od 01. 02. 2009 okrem ďalších povinností uvedených vo všeobecných podmienkach je účastník povinný oznamovať po celý čas účinnosti zmluvy na pracovisku služby zákazníkom alebo na predajných miestach písomne zmenu svojich identifikačných údajov, a to najmä zmenu mena a priezviska, adresy bydliska, a to najneskôr do 7 pracovných dní odo dňa účinnosti takejto zmeny. Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných dátových služieb boli neoddeliteľnou súčasťou zmlúv o pripojení.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania, tak odvolateľ - navrhovateľ konštatuje, že prvostupňový súd vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie vecí, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

V predmetnej veci bolo nepochybne preukázané, že vzťah medzi účastníkmi konania je spotrebiteľským vzťahom z dôvodu toho, že navrhovateľ vystupoval v predmetnej veci ako osoba, ktorá poskytuje tovar a služby v rámci svojho podnikania vo vzťahu k osobe, ktorá vstupuje do predmetného právneho vzťahu v pozícii odlišnej ako podnikateľskej. Takýmto spôsobom vznikol medzi účastníkmi vzťah dodávateľa a spotrebiteľa tak, ako to správne analyzuje súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Oboznámiac sa s výsledkami vykonaného dokazovania bola aj odvolací súd toho názoru, že zľava z kúpnej ceny koncového telekomunikačného zariadenia a mobilného telefónu nepredstavuje navrhovateľom tvrdenú škodu, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s porušením povinnosti odporkyne. Zmenšenie majetku navrhovateľa o hodnotu zľavy z kúpnej ceny, ktorú odporkyni pri kúpe týchto zariadení poskytol, nie je následkom porušenia povinnosti odporkyne platiť navrhovateľovi za poskytované služby, ale následkom vôle navrhovateľa (ako výsledku jeho myšlienkového a rozhodovacieho procesu) vyjadrenej v kúpnej zmluve v rámci jeho zmluvnej voľnosti. Inak povedané, k zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti odporkyne platiť riadne a včas cenu za poskytované služby počas celej doby viazanosti, ale len a len na základe jeho slobodnej a vážnej vôle vyjadrenej v kúpnej zmluve. Akými očakávaniami bola vôľa navrhovateľa pri uzatváraní zmluvy riadená a ovplyvnená, teda, že ako uviedol, odporkyni poskytol zľavu z kúpnej ceny len z toho dôvodu, že sa táto zaviazala platiť mu za služby počas celej doby viazanosti, nemá na vyššie uvedený záver žiadny vplyv, ani s ním právne nesúvisí. Na formovaní vôle navrhovateľa, ako aj odporkyne pri uzatváraní dodatkov k zmluvám o pripojení, a teda aj pri uzatváraní kúpnej zmluvy na koncové telekomunikačné zariadenie a mobilný telefón mali určite vplyv mnohé faktory, ako sú na strane odporkyne, napr. ponuky iných mobilných operátorov, jej majetkové pomery, potreba nového mobilného telefónu, predpokladaný rozsah využívania služieb mobilného operátora a na strane navrhovateľa snaha získať nového klienta alebo podržať si starého klienta, predpokladaný zisk zo zvoleného účastníckeho programu, atď.. Je len samozrejmé, že aj z dôvodu predpokladaného zisku v podobe pravidelných mesačných platieb za poskytované služby po dobu viazanosti urobil navrhovateľ rozhodnutie, výsledkom ktorého bola ním vyjadrená vôľa v kúpnej zmluve odpredať odporkyni vyššie uvedené zariadenia so zľavou. Zmenšenie majetku navrhovateľa o poskytnutú zľavu z kúpnej ceny uvedených telekomunikačných zariadení takýmto následkom nie je. Zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparaovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporkyňou vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu. S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody, a to príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a škodou, pretože aj v prípade zavineného

nezotrvania odporkyne v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva s odporkyňou s obdržaním dojednanej kúpnej ceny. K rovnakému názoru dospeli v obdobných prípadoch viaceré súdy, napr. Okresný súd Trenčín v rozhodnutí sp. zn. 27C/493/2012 zo dňa 31. 05. 2013, Okresný súd Zvolen v rozhodnutí sp. zn. 11C 329/2012 zo dňa 12. 07. 2013 a pod.. Pravdou ale je, že súdna prax v naznačenom smere nie je jednotná.

Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal priznania aj ďalšej náhrady škody, ktorú vyčíslil vo výške zodpovedajúcej výške mesačných poplatkov pripadajúcich na ním vymedzené obdobie po odstúpení od zmluvy, aj tu sa odvolací súd stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu o nepreukázaní toho, že odporkyňa v zmluvnom vzťahu nezotrvala po dobu viazanosti, a preto došlo na strane navrhovateľa k výpadku tržieb nedodrzaním dojednanej doby viazanosti. Navyše odvolací súd dodáva, že v zmysle právnej teórie je ušlý zisk ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nepríde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa tak dalo očakávať s ohľadom na pravidelný chod vecí. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného, ale stratou očakávaného prínosu. V danom prípade právom (nie povinnosťou) navrhovateľa bolo pre prípad omeškania odporkyne so zaplatením úhrad za poskytované služby odstúpiť od zmluvy. Ak by aj bolo preukázané, že navrhovateľ toto právo využil (ktoré mu vzniklo v dôsledku porušenia povinností odporkyne s platením ceny za poskytnutú službu), v dôsledku čoho by došlo k zrušeniu zmluvy, nemôže prípadný prospech, ktorý by navrhovateľ mal, ak by toto právo nevyužil, predstavovať jeho ušlý zisk. Ak sa navrhovateľ takto rozhodol, musel si byť vedomý, že po zrušení zmluvy v dôsledku platného odstúpenia od nej z jeho strany, už nebude môcť žiadať od odporkyne plnenie jej zmluvných povinností za obdobie nasledujúce po zrušení zmlúv, keďže už zanikli. Konkrétnu výšku finančného prospechu, ktorý by mal navrhovateľ zo zmluvy po dobu

dohodnutej viazanosti, vykonané dokazovanie nepreukázalo. V súvislosti s poskytovaním dohodnutej služby odporkyňni navrhovateľovi tiež museli vzniknúť náklady (napr. réžia), čo samo o sebe dokazuje, že (čistý) príjem navrhovateľa (zisk) z dohodnutých mesačných paušálnych poplatkov, ktorý by mohol dosiahnuť pri „očakávanom behu udalostí“, kedy by si odporkyňa riadne plnila svoje povinnosti počas dohodnutej doby viazanosti, by sa nemohol rovnať súčtu mesačných dohodnutých poplatkov, ale bol by nižší. Prospech, avšak v nezistenej výške, navrhovateľ nedosiahol z vlastnej vôle, keďže sa rozhodol od zmluvy odstúpiť. Ak by nevyužil možnosť odstúpenia od zmluvy napriek porušovaniu povinností odporkyňnou, mohol sa domáhať judikovania svojich splatných pohľadávok voči nemu s ich následným núteným vymáhaním tak, ako si svoju pohľadávku na úhradu za poskytnuté služby, vzniknutú do odstúpenia od zmluvy, dôvodne uplatnil v návrhu.

Vo zvyšnej časti, v ktorej okresný súd návrhu navrhovateľa vyhovel, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý, keďže nebol napadnutý odvolaním.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní bola úspešná odporkyňa, ktorá si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnila, resp. jej ani žiadne trovy nevznikli, preto rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.